Abstract

Project Code : RDG5310012

Project Title : Food Security in Vietnam : Availability, Sustainability, Accessibility

and Safety

Director of the Project: Nguyen Van Ngai Ph.D

E-mail Address : nguyen_van_ngai@yahoo.com Project Duration : April 1 , 2010 – March 31 , 2011

There remained a large portion of population in poverty condition who could not access to food. During the process of economic development, many industrial parks have been established a lot people have migrated from rural to urban areas for working in industrial parks. However, most of them have low level of education and thus low incomes. They have problems in accessing to food. As Vietnam is a low-income country, people much care about food availability. While food availability is currently met, food safety becomes a crucial issue, especially for the high income people. Vegetables and pork are two main foods for Vietnamese people.

Objectives of Study was to explored each dimension of food security : food availability , sustainability , accessibility and safety

There were 5 topics in this study: (1) Food security of Vietnam until 2030 (2) Accessibility to food of poor farm households in Dong Thap, Long An and An Giang Provinces , Ho Chi Minh City and Industrial Park (3) The unsafe use of chemicals for vegetable production in Bien Hoa City, Dong Nai Province (4) Monitoring system of pork disease in Dong Nai Province and (5) estimation and forcasting of demand and supply . The model is also simulated based on different assumed scenarios. Primary and secondary data were used. Total calories intake and calories demand are the main variables of study. The study focused on the chemicals used by farmers such herbicides that may harm consumers.

The results of study showed that domestic food supply already exceeds domestic demands and there is surplus for exports and by simulation techniques, the food security in Vietnam at the national level is not the problem until 2030. Three important factors influencing food security are planted paddy land, productivity and post-harvest lost. If the country would like to remain a rice-exporting country until 2030, controlling the conversion of paddy land into other purposes; increasing paddy productivity and reducing post-harvest lost are potential and necessary.

The food accessibility of poor farm households and poor worker households is still a serious problem. The case study showed that 72.5% of poor households was suffering the problem of food shortage In general, meals of surveyed households do meet demand for carbohydrate but don't for other nutrition such as protein . Factor explaining was low incomes caused by limited family resources (land and capital) and labor demand and unstable jobs.

Food safety is also the problem of food security in Vietnam. It was found that vegetable production in areas studied was unsafe that harms consumers' health. The overdosed use and short duration from praying to harvesting are popular and not controlled. The estimation results prove that farmers with low education level, less experience and non-participating agricultural extensions and selling product to free markets tended to over-dosed use of chemicals in vegetable production. So did the pork production in Dong Nai Province. It was easily affected by viruses that harm people consuming it. The study also recognized that poor knowledge and perception and existence of asymmetric information of meat safety

are main reasons for unsafe pork in the market. Moreover, ineffective management system is also considered as the other reason for unsafe pork.

In order to keep food security at the national level until 2030, minimizing the increase in demands is an important strategy such as continuing controlling population growth, reducing loses post-harvest and controlling exports. Keeping land for paddy production is the first priority. Developing dry-land paddy production should be encouraged to substitute for losing wet-land paddy. Moreover, reducing the problem of converting paddy land for urbanization should be taken into account. The decisive strategy is keeping increasing paddy productivity by more investments.

For poor households to access enough food, the government supports are needed. Creating jobs for poor people in rural areas is one of important supports. Improvement in the perception of households in allocation of their incomes is necessary measure to help poor people overcome their food shortage. Improving infrastructure system in tough condition rural areas to help the poor access to markets will create better opportunity to increase their incomes.

In order to minimize the problem of unsafe food, the government should intervene not only in production but also in markets. Trainings for farmers and controlling chemical retails must be done.

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG5310012

ชื่อโครงการ : Food Security in Vietnam : Availability, Sustainability, Accessibility

and Safety

ชื่อผู้ดำเนินการ : Nguyen Van Ngai Ph.D

E-mail Address : nguyen_van_ngai@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 เมษายน 2553 ถึง 31 มีนาคม 2554

ยังคงมีประชากรจำนวนมากที่ยังยากจนที่ไม่สามารถเข้าถึงอาหาร ในช่วงของการพัฒนาเศรษฐกิจ เขตอุตสาหกรรมถูกจัดตั้งขึ้น ประชากรจำนวนมากได้อพยพจากเขตชนบทเข้าเมืองเพื่อหางานทำในเขต อุตสาหกรรมเหล่านี้ ประชากรเหล่านี้มีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งทำให้รายได้ต่ำตามมา จึงทำให้มีปัญหาใน การเข้าถึงอาหาร ในขณะที่ความพอเพียงด้านอาหารดูไม่เป็นปัญหา แต่ความปลอดภัยด้านอาหารดูจะ เป็นประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะกับประชากรที่มีรายได้สูง ผักปละสุกรคืออาหาร 2 อย่างที่สำคัญของ เวียตนามที่มีปัญหาเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือ เพื่อตรวจสอบมิติต่างๆของความมั่นคงด้านอาหาร : ความ พอเพียงของอาหาร ความยั่งยืนของอาหาร ความสามารถในการเข้าถึงและความปลอดภัย

การศึกษานี้ประกอบด้วย 5 หัวข้อ คือ (1) ความมั่นคงด้านอาหารถึงปี 2573 ,(2) ความสามารถใน การเข้าถึงอาหารของครัวเรือนเกษตรยากจนในจังหวัดดองทับ ลองอัน โฮจิมิน และเขตอุตสาหกรรม (3) การใช้สารเคมีแบบไม่ปลอดภัยในการปลูกผักในเมืองเบียนโฮ (4) ระบบติดตามโรคสุกรในจังหวัดและ (5) การประมาณการและการพยากรณ์อุปสงค์และอุปทานข้าว ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามี ทั้งข้อมูลปฐมภูมิที่เก็บจากครัวเรือนเกษตรยากจนและข้อมูลทุติยภูมิ ปริมาณการบริโภคแคลอรีและความ ต้องการแคลอรี่ คือตัวแปรสำคัญของการศึกษา การศึกษามุ่งไปที่การใช้สารเคมีของเกษตรกร เช่น ยา ปราบศัตรูพืช ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

ผลการศึกษาพบว่า อุปทานอาหารมีมากกว่าความต้องการในประเทศ จึงมีส่วนเกินสำหรับส่งออก และจากการประมาณการภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ก็ยังได้ว่าเวียตนามจะยังไม่มีปัญหาความมั่นคงด้านอาหาร ระดับชาติไปจนถึงปี 2573 ตัวแปร 3 ตัวที่มีผลต่อความมั่นคงด้านอาหาร คือ พื้นที่ปลูกข้าว ผลิตภาพการ ผลิตและการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ถ้าต้องการคงไว้ซึ่งความมั่นคงด้านอาหารไปจนถึงปี 2573 การ ปรับปรุงตัวแปรทั้ง 3 นี้

ความสามารถในการเข้าถึงอาหารของครัวเรือนเกษตรยากจนและครัวเรือนคนงานยากจนยังคง เป็นปัญหาวิกฤติอยู่ ในพื้นที่ศึกษาพบว่า 72%ของครัวเรือนยากจนประสพปัญหาการขาดแคลนอาหาร โดยทั่วไปพบว่า ครัวเรือนได้รับปริมาณคาร์โบไฮเดรตที่พียงพอ แต่สารอาหารอื่น เช่นโปรตีนยังต่ำกว่า ความต้องการ ตัวแปรสำคัญที่อธิบายคือ รายได้ที่ต่ำเนื่องจากความจำกัดของทรัพยากรต่างๆของครัวเรือน เช่น ที่ดินและทุน และแรงงานก็มีงานที่ไม่มั่นคง

ความปลอดภัยด้านอาหารยังเป็นปัญหาของเวียตนาม การผลิตผักในพื้นที่ศึกษานั้นไม่ปลอดภัยที่ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพราะการใช้สารเคมีเกษตรที่มากเกินไปและการเก็บเกี่ยวที่ไม่ปลอดภัย เนื่องมาจากเกษตรกรมีความรู้ต่ำ ขาดความรู้ที่ถูกต้องในการใช้สารเคมีและไม่เคยได้รับการอบรมด้านนี้ การผลิตสุกรก็เช่นกัน ที่สามารถได้รับผลกระทบจากไวรัสได้ในทุกขั้นตอนการผลิต การศึกษายังพบอีกว่า การได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้องของผู้บริโภคในเรื่องความปลอดภัยของเนื้อสัตว์เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของความไม่ ปลอดภัยของเนื้องสุกรที่จำหน่ายในตลาด

เพื่อที่คงไว้ซึ่งความมั่นคงดานอาหาร ณ ระดับชาติจนถึงปี 2573 การจำกัดอุปสงค์เป็นกลยุทธ์ที่ สำคัญด้วย เช่น การคงไว้ซึ่งการควบคุมอัตราการเกิด การลดความสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว และการ ควบคุมการส่งออก นอกจากนี้การสนับสนุนด้านอุปทานก็ต้องทำควบคู่กันไป เช่น การคงไว้ซึ่งพื้นที่ปลูก ข้าว การพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง นโยบายขยายพื้นที่อุตสาหกรรมต้องนำกลับมาพิจารณาใหม่

เพื่อให้ครัวเรือนยากจนสามารถเข้าถึงอาหารได้ รัฐควรให้การสนับสนุน เช่น มีโครงการสร้างงาน ในชนบท การปรับปรุงวิธีคิดในเรื่องการจัดสรรรายได้ให้กับครัวเรือนยากจน จะช่วยในเรื่องการขาดแคลน อาหารไปได้บ้าง การปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานเพื่อให้ครัวเรือนยากจนสามารถเข้าถึงตลาดได้ จะช่วยเพิ่ม โอกาสในการเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนยากจน

เพื่อลดปัญหาของอาหารไม่ปลอดภัย รัญบาลควรทำการแทรกแซงทั้งการผลิตและตลาด การ ฝึกอบรม การอบรมเกษตรกรในเรื่องการควบคุมการใช้สารเคมีและการจำหน่ายในตลาด